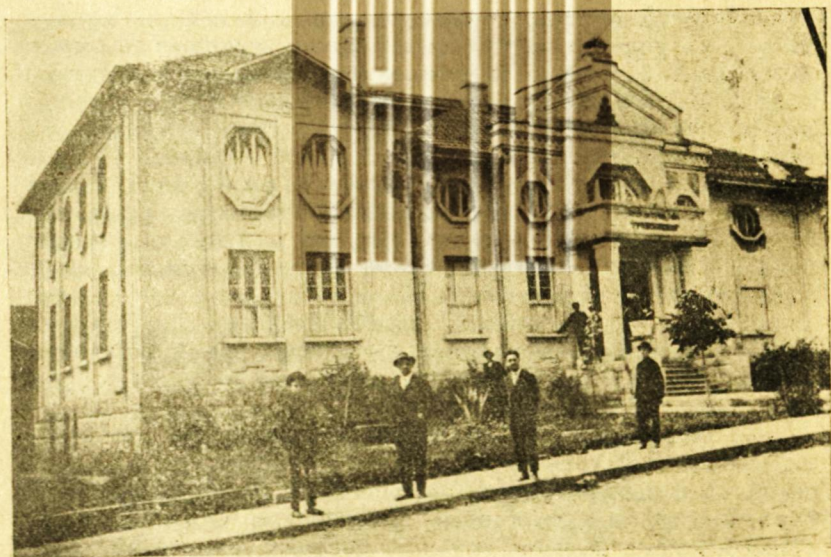

пимостъта“, където се събирали мъже да пиятъ вино и закуски до късно към полунощ, при обстановка на весели жени отъ другаде. Обаче смѣлитѣ орѣховчанки, на тѣлпи, възмутени, съ камъни, изпотрошили зданието и прогонили новитѣ весталки на Бакхуса и развалата вънъ отъ града, считайки това за примамка на мъжетѣ имъ и разсадници на новитѣ „културни“ болести.

По-рано, по-големата частъ отъ живота на орѣховчанина сж били: веселия по кафенетата съ дарабуки и зиллове — наследенъ остатъкъ отъ турския обичай, който се среща съвсемъ нарѣдко днесъ въ града — а сжщо така е билъ развитъ, въ миналото, играта на комаръ¹⁾. Още тогава е проявявана храбростъта и мъжеството Презъ сезона на динитѣ и имало единъ забавенъ обичай: да се обзалагатъ на облогъ — съ единъ замахъ на голѣмъ турски ножъ, да се пресѣкатъ отъ 10 — 15 дини, наредени въ редица на земята.

Фиг. 8. Новата градска баня.

Благотворителността всрѣдъ заможнитѣ датира още отъ турско време и е била широко разпространена тогава. Тя сжществува и днесъ. Мнозина граждани на Орѣховица приживе сж завещавали своето имотно състояние: ниви, дюкяни и къщи на разни черкви, дружества, училища, обществ. сгради и околни манастири. За тая благотворителность могатъ

1) Д. П. Хаджидимиевъ — Г.-Орѣховица въ миналото, в. „Росица“.